

Żyzna buczyna niżowa

żyzna buczyna niżowa w rezerwacie przyrody "Dolina Huczka"

Żyzne buczyny niżowe reprezentują nizinne eutroficzne lasy bukowe związane z wilgotnym i łagodnym klimatem subatlantyckim. Swym zasięgiem obejmują niemal cały nizinny obszar naturalnego występowania buka. Wykształcają się na różnych typach gleb: brunatnych właściwych, płowych, bielocowych i innych. Odczyn gleb jest także zróżnicowany: od kwaśnego przez obojętny do słabo zasadowego. Wody gruntowe zalegają zwykle głęboko. Siedlisko to ma najczęściej strukturę czterowarstwową. Drzewa rosnące w dużym zwarciu reprezentowane są prawie wyłącznie przez buka, któremu może towarzyszyć: grab, klon jawor, dęby: szypułkowy i bezszypułkowy, wiąz górski czy lipa drobnolistna. W ubogiej warstwie krzewów obok odnowienia buka występuje z rzadka jarząb pospolity. Warstwa zielna jest zazwyczaj dobrze rozwinięta i obfituje w liczne gatunki bylin i traw. Najczęściej spotykamy: przytulię wonną, gajowca żółtego, zawilśa gajowego, trędownika bulwiastego, fiołka leśnego, żywca cebulkowego, przylaszczkę pospolitą, perłówki jednokwiatową i zwisłą, kostrzewę leśną, wiechlinę gajową. W najbardziej żyznych postaciach siedliska występują ponadto barwnie kwitnące geofity wiosenne: kokorycz pusta, ziarnopłon wiosenny, czosnek niedźwiedzi. Mszaki z gatunkami takimi jak: pionnik strojny, żurawiec fallisty czy dzióbekowic mają znaczącą rolę jedynie w ubogich postaciach zespołu.

przylaszczka pospolita *Hepatica nobilis*

marzanka wonna *Galium odoratum*